

As above so below

Curators: Gabriel Virgilio Luciani / Margot Cuevas

to kiss the friction between
a change in nuance
shifted perspective
do not drop up
a dialogue of the strata
latent nausea
the object within
hidden myths read when flipped
fractal fold
new ontology, ground reversal
rare clarity through moist landscapes
nexus rerum
as above so below
postmodern vertigo
Either but neither
The permanent on-the-verge-of state

CAT_

La segona llei hermètica de l'alquímia, *as above so below* (tant a dalt com a baix), cerca evidenciar un intercanvi dialèctic, coral i polifònic entre diversos estats potencials que pot tenir tota entitat. Hi ha semblances, ecos i emmirallaments matèrics, esotèrics i *mesotèrics* que fan ressò justament com les metàfores ressonen amb el seu subjecte d'interès. Entre l'estrat d'existència i percepció de dalt i el de baix resideixen milers de mutants i cíborgs; productes de ficció i fusió. Aquest entremig es constitueix per un simulacre que sembla però no és, que desobeeix un ancoratge fix en la veracitat. *Either but neither* (tots dos però cap alhora). Aquest fenomen aparentment paradoxal és el que genera un mareig molt peculiar: un horror existencial envers allò ambigu, indeterminable, invertit, allò que recorda a però no ho és.

Ens trobem així davant el que s'anomena *Postmodern Vertigo*, un pànic, una dislocació sensorial i de la mateixa estructura que sustenta la nostra realitat. No és un rebuig a la realitat o a la seva existència, ni tampoc una negació de la nostra existència com a subjectes. És més aviat un qüestionament del substrat que entenem com a veritat i del simulacre adjacent que es conforma en la ment en percebre i copsar el que ens envolta. En aquest atac de vertigen, de nàusea sartriana, tot sembla una fabricació per omplir un buit perceptiu i estructural en una realitat massa perfecta per ser verídica. Proposem d'aquesta manera, un desdoblament, una traslació d'estrats, de percepció i de visió; un mareig que capgira les coses, generant una familiaritat alterada, mutada i estranya.

ENG_

The second hermetic law of alchemy, as above so below, seeks to evidence a dialectical, choral and polyphonic exchange between various potential states that any entity can have. There are material, esoteric, and *mesoteric* semblances, echoes and mirrorings that resonate just as metaphors resonate with their subject of interest. Thousands of mutants and cyborgs reside between the upper and lower strata of existence and perception; products of fiction and fusion. This in-between is constituted by a simulacrum that seems like but is not, that disobeys any fixed anchorage in veracity. Either but neither. This seemingly paradoxical phenomenon is what generates a very peculiar dizziness: an existential horror towards the ambiguous, indeterminate, inverted, what it reminds us of but is not.

We are thus faced with what is called Postmodern Vertigo, a panic, a dislocation of the senses and of the very structure that sustains our reality. It is not a rejection of reality or its existence, nor a denial of our existence as subjects. It is, rather, a questioning of the substratum we understand as truth and of the adjacent simulacrum that develops in the mind while perceiving and grasping what surrounds us. In this attack of vertigo, of Sartrean nausea, everything seems a fabrication to fill a perceptual and structural void in a reality too perfect to be true. In this way we propose an unfolding, a transfer of strata, perception and vision; a vertigo that turns things upside down, generating an altered, mutated and strange familiarity.

ESP_

La segunda ley hermética de la alquimia, *as above so below* (tanto arriba como abajo) busca evidenciar un intercambio dialéctico, coral y polifónico entre varios estados potenciales que puede tener toda entidad. Hay semejanzas, ecos y reflejos matéricos, esotéricos y *mesotéricos* que resuenan justamente como las metáforas resuenan con su sujeto de interés. Entre el estrato de existencia y percepción de arriba y el de abajo residen miles de mutantes y ciborgs; productos de ficción y fusión. Este entremedio se constituye por un simulacro que parece pero no es, que desobedece un anclaje fijo en la veracidad. *Either but neither* (ambos pero a la vez ninguno). Este fenómeno aparentemente paradójico es lo que genera un mareo muy peculiar: un horror existencial hacia lo ambiguo, indeterminable, invertido, lo que recuerda a pero no lo es.

Nos encontramos así ante lo que se llama *Postmodern Vertigo*, un pánico, una dislocación sensorial y de la propia estructura que sustenta nuestra realidad. No es un rechazo a la realidad o a su existencia, ni tampoco una negación de nuestra existencia como sujetos. Es más bien un cuestionamiento del sustrato que entendemos como verdad y del simulacro adyacente que se conforma en la mente en percibir y captar lo que nos rodea. En este ataque de vértigo, de náusea sartriana, todo parece una fabricación para llenar un vacío perceptivo y estructural en una realidad demasiado perfecta para ser verídica. Proponemos de este modo, un desdoblamiento, una traslación de estratos, de percepción y de visión; un mareo que trastoca las cosas, generando una familiaridad alterada, mutada y extraña.